

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110220223
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1110220223.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : Slovenská V. L. S. Q. N. V., G., H. Č.. X proti odporcom : 1) H. K., M.. N., I. F. A., G., Š. Č.. XX , 2) L. O., Š. K. Č.. XX, zastúpený JUDr. Viktorom Šurkom, advokátom, Žiar nad Hronom, Ul. SNP č. 120 o zaplatenie 2.705,17 Eur s príslušenstvom na odvolanie odporcu 2) proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 26C/99/2010 - 128 zo dňa 30.10.2012

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku ktorým bolo zastavené konanie sa **potvrďuje**.

Vo výroku o trovách konania rozhodnutie súdu prvého stupňa sa **zrušuje** a vec sa **vracia** a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd konanie zastavil žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

Konanie zastavil z dôvodu, že navrhovateľ zobral svoj návrh v celom rozsahu späť. Odporca 1) so späťvzatím návrhu súhlasil. Odporca 2) so späťvzatím návrhu nesúhlasil z dôvodu, že vychádzajú zo systému práce navrhovateľa a vyjadrenia poverenej zástupkyne odporcu v tejto veci, nie je možné vylúčiť, že navrhovateľ nepodá návrh na náhradu škody v budúcnosti opäť. Ak by súd v tejto veci meritórne rozhodol, do budúcnosti by bolo toto rozhodnutie už prekážkou rozhodnutej veci a navrhovateľ by si už po rozhodnutí v tejto veci nemohol uplatniť ďalšie nároky. Nesúhlas odporcu 2) vyhodnotil súd, že nejde o vážny dôvod, pre ktorý by mal súd v konaní pokračovať.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p..

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu podal odvolanie odporca 2). Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, súd nesprávne vec posúdil, odvolanie nezrozumiteľné, argumenty použité súdom si navzájom odporujú.

Na pojednávaní dňa 14.6.2012 obaja odporcovia trvali na svojich podaniach a vzniesli námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku. Zástupca odporcu 1) upozornil súd, že v prípade uplatnenia námietky premlčania súd premlčaný nárok nemôže priznať. Napriek tomu súd pojednávanie odročil z dôvodu ďalšieho dokazovania na termín 30.10.2012. Navrhovateľ dňa 16.10.2012 vzal návrh v celom rozsahu späť. Odporca 2) so späťvzatím návrhu nesúhlasil z dôvodov uvedených v písomnom podaní zo dňa 24.10.2012 a navrhoval, aby súd návrh zamietol.

Na pojednávaní dňa 30.10.2012 súd konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.. Odôvodnenie rozhodnutia považuje za absurdné. Súd mal po uplatnení námietky

premlčania v podaní odporcu 1) bez ďalšieho skúmania či dokazovania návrh zamietnuť a úspešným účastníkom priznať trovy konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

K rozhodnutiu o trovách konania poukázal na rozhodnutie R 49/1993 a R 11/1998.

Zároveň v odvolaní vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 1.574,14 Eur spolu za 7 úkonov. Tarifnú hodnotu jedného právneho úkonu právnej služby vyčíslil na sumu 110,90 Eur. Domáhal sa aj cestovného a náhrady za stratu času.

Navrhovateľ, ani odporca 1) sa k odvolaniu odporcu 2) nevyjadrili.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O. s. p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu je možné vyhovieť iba čiastočne.

Podľa § 96 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Ustanovenie rešpektuje navrhovateľa ako dominus litis. Iba výnimočne, ak navrhovateľ zoberie návrh späť, súd konanie nezastaví. Je to iba v prípade, ak odporca so späťvzatím návrhu nesúhlasí z vážnych dôvodov. Vážne dôvody, ktoré opodstatňujú nesúhlas so späťvzatím návrhu spravidla spočívajú v tom, že odporca alebo iný účastník konania má právny alebo iný záujem na tom, aby o návrhu bolo meritórne rozhodnuté (morálny, procesne ekonomický a pod.). To, že má vážne dôvody, tvrdí a preukazuje ten, kto so späťvzatím návrhu nesúhlasí.

Odporca 1) vo svojom odvolaní zotrval na dôvodoch nesúhlasu, ktoré uviedol pred súdom prvého stupňa - „Navrhovateľ späťvzatie nijakým spôsobom neodôvodnil, z jeho podania nie je teda zrejmé z akých dôvodov berie návrh späť. Z vyjadrení zástupcu navrhovateľa na pojednávaní dňa 14.6.2012 ani zo systému práce navrhovateľa nie je možné vylúčiť situáciu, že napriek dôkaznej tiesni navrhovateľ nepodá návrh na náhradu škody proti odporcom v I. a II. rade v budúcnosti opäť.“.

Z takto formulovaného nesúhlasu aj odvolací súd dospel k záveru, že dôvody nesúhlasu odporcu 2) so zastavením konania nie je možné kvalifikovať ako vážne dôvody. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Nezdôvodnenie späťvzatia návrhu na začatie konania nie je vážnym dôvodom, ktorý by odôvodňoval potrebu ďalšieho konania vo veci. Odporca 2) navyše nijako nepreukázal dôvodnosť obáv konania navrhovateľa o opätovnom podaní žalobného návrhu po zastavení tohto konania.

Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti zastavenia konania podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V časti rozhodnutia o trovách konania odvolací súd sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa dostatočne nezdôvodnil svoje rozhodnutie, prečo pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 146 ods. 1 O. s. p..

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V danom prípade sa dôvodnosť podania žaloby posudzuje procesne.

Ak došlo k zastaveniu konania podľa § 96 O. s. p., nemá zásadne žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť

hradiť druhému účastníkovi náklady zastaveného konania a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov konania, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bolo pre jeho chovanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Zavinenie je možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej.

Ustanovenia § 146 vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v ustanovení § 142 (v danom prípade ide o zastavenie konania podľa § 96 O. s. p.). Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. pri rozhodnutí o náhrade trov konania možno aplikovať len pri späťvzati dôvodne podaného návrhu pre správanie sa odporcu a zastavení konania z uvedeného dôvodu. O takýto prípad späťvzatia žalobného návrhu navrhovateľom však nešlo.

Pri zastavení konania z iného dôvodu sa súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pre prípadné použitie § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. zaoberá najprv tým, či niektorý účastník zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Takéto zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Tam, kde účastník zavinil zastavenie konania, súd prizná druhému účastníkovi náhradu trov konania. Ak však nie je dôvod k takémuto rozhodnutiu podľa § 146 ods. 2 O. s. p., tak pri zastavení konania nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania uplatnených odporcom 2) takto nepostupoval. Ako uviedol odvolací súd vyššie rozhodnutie súd prvého stupňa v trovách konania ani riadne neodôvodnil, preto odvolací súd ani nemal možnosť riadne preskúmať rozhodnutie v predmetnom výroku.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené vyššie vo výroku o trovách konania zrušil napadnuté uznesenia a v tejto časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. a vec vrátil na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne súd prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.